

Celkově lze konstatovat, že zákon zavádí řadu povinností, které neúměrně ztíží jednak přístup k této činnosti, jednak stát bude vyžadovat po překladatelích/tlumočnících řadu povinností, aniž by je za to adekvátním způsobem odměňoval.

Připomínky:

Ad § 7 odst.4: Neuvádí se úroveň certifikované zkoušky z českého jazyka, měla by zde být uvedena úroveň C1.

Ad § 10 odst. 5 Lhůta je příliš dlouhá.

Ad §22 odst.2 Pojištění musí být stanoveno úměrně možnosti výdělku tlumočníka a překladatele. V současné době je pojištění nabízené pojišťovnami velmi vysoké. Může to také odradit některé osoby od tlumočnické činnosti, zejména v jazycích, ve kterých nejsou úkony tak často požadovány, a nemají tedy vysoké výdělky.

Ad§26 Ustanovení osoby vykonávající jednorázově tlumočnickou činnost. Nikde není vymezeno, jak často se mohou orgány uchýlovat k této praxi a zda to nepovede v některých případech k obcházení zákona, protože výkon jednorázové činnosti je pro tlumočníka/překladatele vzhledem k četným povinnostem soudního tlumočníka/překladatele nepochybně snazší.

Ad§27 Uchování např. dokumentů celého policejního spisu, nebo dožádání do zahraničí v písemné podobě je poněkud technicky obtížné, spisy tvoří mnohdy až 500 stran, jediný smysl má elektronická archivace. Je také problematické vyhotovovat stejnopisy těchto dokumentů.

Ad§37 odst. 1 m) a o) O odměně vždy rozhoduje orgán veřejné moci, pokud neschválí vyúčtování pak se rozhoduje odvoláním, někdy je chápání sporné. Chybné vyúčtování, kdy například došlo k omylu, by nemělo být chápáno jako přestupek. Stačí přece, když tlumočník/překladatel své vyúčtování opraví. Pokud se jedná o soukromé osoby, je vždy to podle mého názoru vyúčtování předmětem smlouvy mezi objednatelem a překladatelem/tlumočnickem.

Ad§37 odst. 3 Pokuty jsou naprosto nadnesené, většina tlumočnicků a překladatelů si za rok nevydělá touto činností ani 100 000 Kč, výše pokut jsou tedy naprosto likvidační.